

Vasile Grunea Nővéreivel

1929-ben készülhetett a kép Brassóban. Ez a kicsi fiú az én lennék, ahogy németesen mondták, spirhoziban. Mellettem a fűben van egy Paprikajancsi-szerű baba, és mellettem van a nővérem, Judit. A második lakásunk kertjében kellett készülnön a kép Brassóban, a Hosszú utcában, ahol épp laktunk. Ez egy kellemes, vad kert volt virágokkal. Nem emlékszem, hogy ettem volna valami gyümölcsöt vagy zöldséget ebből a kertből, tehát nem lehettek gyümölcsfák vagy zöldségek. Gyerekkori emlékemben az van, hogy a kerten kívül volt egy nagy udvar is, és ott sok autó járt. Azt hiszem, lehetett a ház udvarán egy raktár. Ebben a házban, azt hiszem, három évet laktunk, utána átköltöztünk a Mihály Vájsz utcába, ami gyalog körülbelül 10 percre van ettől az utcától. 1925-ben született a nővérem, és 1926-ban születtem én. Visszagondolva, ő mindig jóval érettebben tudott gondolkozni, mint én, habár kis különbség volt közöttünk. Az elemi iskolában és a középiskolában is sokat segített a tanulásban. Mikor ő elsőbe járt, én óvodába jártam, utána lettem én elsős, ő másodikos. De mikor elsőbe mentem, én már jól tudtam írni és olvasni, hisz tőle megtanultam, másrészt az anyám is segített. Ennek volt előnye is és hátránya is. A hátránya az volt, hogy borzalmasan fegyelmezetlen voltam, mert unatkoztam. Miközben a tanítónő a többiekkel kezdte az ábécét, és hogy húzzatok egy vonalat, akkor én unatkoztam persze. Próbáltam beszélgetni a szomszédokkal, és akkor tudom, hogy egy időben az egyik tanítónő külön padba tett, hogy ne legyen kivel beszélgessek.